

Bhuyian mod Sverige (appl. 26516/95 EMK kendelse, afsagt den 14. september 1995)

Sagsfremstilling:

Bhuyian, der er statsborger i Bangladesh, indrejste i Sverige i februar 1990, hvor han søgte asyl. Han henviste til, at han i Bangladesh var blevet anholdt tre gange og dårligt behandlet af politiet som følge af sin stilling som formand i en del af partiet BNP. I november 1990 meddelte de svenske myndigheder Bhuyian afslag på asyl, idet man fandt, at hans frygt for forfølgelse var overdreven. Han blev udsendt af Sverige i januar 1992.

I december 1992 indrejste Bhuyian igen i Sverige, hvor han atter søgte asyl. Han henviste denne gang til, at han var blevet ekskluderet af BNP og af politiet beskyldt for røveri. De svenske myndigheder meddelte i august 1994 atter Bhuyian afslag på asyl, idet man bemærkede, at han jo nu var blevet ekskluderet fra BNP og i øvrigt var udrejst på eget pas. Bhuyian indgav efterfølgende forgæves en række ansøgninger om humanitær opholdstilladelse. Der blev efterfølgende udarbejdet flere medicinske erklæringer, hvoraf fremgik, at Bhuyian led af skizofreni og paranoia og ved flere lejligheder angiveligt havde forsøgt at begå selvmord.

Påstanden:

Bhuyian indbragte Sverige for Menneskerettighedsdomstolen og gjorde gældende, at de svenske myndigheder ville krænke artikel 3, hvis han blev udsendt til Bangladesh, idet han dér risikerede politisk forfølgelse og fordi en udsendelse vil være så traumatisk, at hans helbredstilstand ville blive forværret.

Menneskerettighedskommissionens bemærkninger:

Kommissionen gav de svenske myndigheder medhold i, at der ikke var vægtige grunde til at antage, at der forelå en reel risiko for, at Bhuyian ville blive udsat for behandling i strid med artikel 3 i Bangladesh som følge af hans politiske aktiviteter.

Vedrørende den eventuelle virkning en udsendelse ville have på Bhuyians helbredstilstand, bemærkede Kommissionen indledningsvis, at returneringen af en person til et modtagerland, hvor pågældende angiveligt tidligere har været udsat for overgreb, kan være meget lidelsesfuldt. Kommissionen fandt imidlertid ikke, at den behandling, som Bhuyian i tilfælde af en udsendelse skulle gennemgå, ville være af en sådan intensitet, at den ville overskride den nedre grænse i artikel 3. Kommissionen lagde herved bl.a. vægt på den rapport, som Bhuyians daglige læge havde skrevet, hvoraf bl.a. fremgik, at der ikke principielt var nogen medicinske hindringer for at udsende Bhuyian under forudsætning af, udsendelsen skete kort tid efter den endelige afgørelse herom var blevet truffet. Kommissionen lagde endeligt vægt på, at udsendelsen af en tvangsindlagt person, efter de svenske regler, ikke må finde sted uden den ansvarlige psykolog tiltræder afgørelsen.

<http://cmiskp.echr.coe.int/tkp197/view.asp?action=html&documentId=666465&portal=hbkm&source=externalbydocnumber&table=1132746FF1FE2A468ACBCD1763D4D8149>